

TÖRÖK MARCELL ATYA

élete és lelkiége

Ez a könyv Török Marcell atya életét és lelkiességét igyekszik bemutatni a rendelkezésünkre álló anyagra támaszkodva. Kaposfüreden halálát követően is komoly feszültségek vannak, melyek gátolják az életrajzához szükséges gyűjtő munkát. Az engesztelőktől hozzánk eljuttatott értékes információk mégis érdemessé teszik kiadványunk megjelentetését.

A könyvből kirajzolódik, hogy Marcell atya igen nehéz küzdelmek közepette igyekezett eleget tenni az égiek és Mind-szenty József bíboros kérésének, melyben az egyházi vezetés semmilyen módon nem segítette.

Gyötrelmes életének adományaként személyes üzenetet kapott Jézustól, ő pedig támogatta a környék szegényeit lelkileg és anyagilag is.

1996 és 2006 között családi telkén adományokból felépítette Pannónia Mária Házát. Ez a ház – mely templomként is használható –, kialakításában teljes mértékben megegyezik az effezusi Mária Házzal, ami Egyházunk hivatalos állásfoglalása szerint a Boldogságos Szűz Mária elszenderedésének helye.

Sajnálatos módon Pannónia Mária Háza mind a mai napig nem került felszentelésre. Megmaradt azonban az Úrjézussal és a Szűzanyával való imádságban történő találkozás méltó színhelyének.

P. TÖRÖK MARCELL ATYA ÉLETE

**P. Török Marcell atya
élete, lelkesége**

Bevezetés

P. Török Marcell atya összetett személyiség volt. Sokan sokféleképpen emlékeznek rá.

Iskoláit kitűnő eredménnyel végezte. Kötelező katonai szolgálata alatt egy nagyon súlyos közúti baleset egyetlen túlélőjeként hosszú kórházi felépülés és több későbbi műtét is nehezítette életét. A baleset utáni kórházi kezeléseik közben csodálatos Mária élménye volt, mely új irányt adott életének: jegyességét megszakítva papi pályára lépett. Komoly lelki élményeket élt meg, melyek velejárójaként sátnai kísértések kínozták és az ellene való küzdelmek edzették. A szoros Isten kapcsolatát mindezek mellett és ellenére végig megtartotta. Különleges látásmódot kapott, olyan dolgokat tudott és látott meg, melyekre az egyszerű halandó ember nem képes.

Püspökével – sajnálatos módon – igen rossz viszonya volt. Rendszeresen imádkozott érte, vezeklő övet is használva imái közben.

Egy váratlan hírre mély lelkesedés hatotta át, hogy felépítse az Efezusi Mária Ház pontos mását hazánkban. Semmiféle egyházi támogatásra nem számíthatott hozzá, ezért a saját családi tulajdonát képező telken, Kaposfüreden látott neki az építkezésnek, adományokból. Minden fékezés és gáncsoskodás ellenére 2006-ra sikerült befejeznie. Így született meg Pannónia Mária Háza Kaposfüreden.

Szoros lelki kapcsolatban állt az égiekkel, Szűzanyával és Jézussal, bizonyos időszakokban rövid üzeneteket is kapott tőlük. Feltételezhetően összefüggésbe hozható vele, hogy szentmise áldozatainak bemutatása közben – Krisztus fájdalmas szenvedéseinek átélése mellett – életében többször is előfordult, hogy átváltoztatáskor véres folt, vércsepp jelent meg a Szentostyán. A szentségi csodát rejtekben kellett tartania, bár a hozzá látogató híveknek időnként megmutatta. Jelenlétében sok csodálatos gyógyulás történt.

Szerkesztette: Jánossy Gábor

Kiadja: Stella Maris Alapítvány

Nyomda: Co-print nyomda

ISBN szám: 978-615-80419-2-8

2016

A környék szegényeinek nem csak lelki gondozását látta el, hanem a neki szánt élelmiszer adományokat is rendszeresen tovább adományozta a környék rászorulóinak.

Marcell atya olvasott ember lévén rendszeresen írta le gondolatait. Itt-ott megjelenhettek, de ebben a kiadványban is adunk közre belőlük – amennyi rendelkezésünkre áll. Az anyagokból látszik, hogy komolyan gondolkodó, összefüggéseket jól átlátó és olvasmányosan feldolgozni képes ember volt.

Sokszor hangoztatta, hogy mindennek megvan az ideje, melyet maga is igyekezett megélni. Amikor a liturgiáról volt szó, mélységesen komolyan vette, de a mulatásba is bele tudott feledkezni.

Mindszenty József bíboros személyes kérésének engedve igyekezett létrehozni egy kongregációt, templommal és monostorral együtt, a Szűzanya tiszteletére. Ebből meg tudott épülni a Mária Ház. A monostornak csak a tervei készültek el, a püspöki támogatás teljes hiányában nem valósulhatott meg Marcell atya életében.

Sajnálatos módon most, Marcell atya halálát követően, a vélt vagy valós csodákkal ékesített Oltáriszentség elszállításra került, a Pannónia Mária Házát csak előzetes telefon egyeztetés után lehet látogatnia az engesztelőknek, korlátozott időpontokban.

Sok testi kín gyötörte, hiszen mindenkinek a betegségét magára kérte, át akarta venni az emberektől a szenvedésüket. Engesztelni és szenvedni akart remeteként, az országért és mindenért. Nagyon sokat szenvedett, és azt mind felajánlotta.

Összeállításunkban Marcell atya életét és lelkiségét kívánjuk ismertetni a rendelkezésünkre álló anyagok alapján. Hagyatékához jelenleg nem tudunk hozzájutni, annak egy részét már elszállították és lehet, hogy meg is semmisítették.

Aki rendelkezik információval Marcell atya életéről, lelkiségéről, illetve rendelkezésére áll valamilyen hozzá kapcsolódó dokumentum, kérem, juttassa el Alapítványunkhoz.

Jánossy Gábor

P. Török Marcell atya élete

(1942–2016)

1942. július 15-én Juta községben született. Édesapja ácsmester volt, édesanyja a családért dolgozott. Négyen voltak testvérek.

Általános iskoláját szülőfalujában, középiskoláit Sopronban végezte. Mindvégig kitűnő tanuló volt.

1962. november 12-én vonult be katonai szolgálatra. Néhány héttel később, december 8-án éjszaka hadgyakorlat közben balesetet szenvedett. A teherautó féke meghibásodott, és egy gyorsvonatnak ütköztek. Tíz társa közül egyedül maradt életben. 1964. június 13-án hagyta el a kórházat, ekkor csak mankóval tudott járni.

Komoly Szűzanya élménye volt betegségében, melynek nagyon mély, szép, meleg élményét egész életében őrizte, időnként megemlítve engesztelők körében. Közben jegyességét megszüntette. Amikor megjelent nála a kórházban a menyasszonya, mielőtt megszólalhatott volna már ő mondta neki, hogy nyugodtan hagyja ott a jegygyűrűt. Így is történt.

1965. május 9-én Igalon találkozott Dr. Klempa Sándor apostoli kormányzó úrral. Megbeszélték, hogy teológiai tanulmányokat szeretne folytatni. Május 24-én Budapesten felkereste Badalik Bertalan püspök urat, akitől teológiai felvételét kérte. Június 22-én Veszprémben felvételi vizsgát tett.

1965. szeptember 1-től kezdte meg tanulmányait a Püspöki Papnevelő Intézetben Győrött.

1968. február 2. a hajkorona felvételének napja.

1971. január 13-án áthelyezését kérte Szegedre, majd szeptember 8-án ott folytatta teológiai tanulmányait.

1972. március 25-én történt a subdiaconatus felvétele.

1972. szeptember 15-én délután 2 órakor a veszprémi püspöki kápolnában diakónussá szentelését Kádár László segédpüspök végezte.

1972. szeptember 24-én Dr. Lékai László püspök, esztergomi érsek, bíboros a kaposvári Szent Margit templomban áldozópappá szentelte.

1972. október 8-án Kaposfüreden mondta első szentmiséjét.

1972. október 21-től Tabon látott el kápláni szolgálatot.

1973-ban Bécsben találkozott Mindszenty József bíboros hercegprímással, akitől megbízatást kapott egy férfi kongregáció, templom és kolostor megszervezésére, megépítésére.

1973. augusztus 1-jétől Sümegcsehin volt káplán.

1974. május 2-től szeptember 3-ig szombathelyi Markusovszky Kórházban a balesetből kifolyólag újabb műtéti beavatkozásra került sor.

1974. szeptember 19-től november 4-ig a pécsi Orvostudományi Egyetem Klinikáján feküdt, ismételten három műtétet hajtottak végre rajta.

1975. július 27-től Attalára került káplánnak.

1976. augusztus 20-tól Fonóban lett plébános.

1979. április 4-től Kaposszerdahelyen látta el a plébánosi teendőket.

1989. november 1-től Tatán a kapucinus templom plébánosa lett. Itt sok sátáni kísértés érte – egy kicsit hasonlóan Pió atyához. Ezt a sok lelki küzdelmet nehezen bírta a szíve.

1990-ben Németországba kerül, ahol szívműtétet hajtottak végre rajta. Németországból a család Kaposfüredi telkére került, hogy elkezdje a szívműtét utáni felépülését. Akkor még a ház csak nagyjából volt felépülve, mégis abban húzta meg magát Édesanyjával, nagyon szegényes környezetben, szegénységben élve. Jóakarók látogatták őt, élelmiszer segélyeket is adva neki. Innen került Fallóskútra pihenni, felgyógyulni, ahol két évet töltött el.

1993. február 2-től Kaposszerdahelyen volt plébános. Hozzá tartozott még két kis falu lelki gondozása is.

1997. október 26-án tartotta ezüstmiséjét Kaposszerdahelyen. Ehhez kapcsolódva 25 éves hálaadó szentmisét mutatott be 1997.

június 14. és 21. között Szentföldön nyolc helyszínen, valamint Kaposvárott, szeptember 21-én. Ezüstmisés mottója ugyanaz, mint az első szentmiséjéé: „Mindent Máriával, semmit nélküle!”

Marcell atya családi örökségként beszélt az olasz nyelvet.

Az 1990-es évek végén a kaposfüredi telken a házhoz kapcsolódóan megépítette a Szent Vér kápolnát. A telken ez az a hely, ahol ma is lehet szentmisét bemutatni.

1998-tól kiegészítő pap, onnantól fogva a Kaposszerdahelyi családi telken élt. 2006-ban püspöke felfüggesztette egy évre, 2007-ben nyugdíjba helyezte. 2016. február 22-én délben Magához hívta Teremtője. Halála előtti heteket kórházban töltötte, ahonnan nem tudott már hazamenni.

Urnáját március 5-én helyezték el a Kaposszerdahelyi Mária Ház bejáratával szemben álló Mária szobor tövében kialakított urna helyen. (lásd a fényképet a függelékben). Amikor a Jutai templomból elindult a menet, a Mária Házban a Mária szobor elkezdett könnyezni. Mária könnyei az urna befalazásával elapadtak. Ez a szobor azóta már sokszor könnyezett.

Mária-ház Efezusban

P. Török Marcell

Még az 1980-as években történt, hogy Kaposszerdahelyen iskolánk szertárának szemléltető anyagát rendezték. Sok képet, filmet selejtezték ki, és a tanári dolgozószobába vitték át szabad felhasználásra. Jómagam kb. két tucat nagyméretű (füzetlapnál nagyobb), színes képet válogattam össze, hogy majd bemutatom az osztályban az ötödikes gyermekeknek. A képek javarésze kis-ázsiai tájakat, embereket, épületeket ábrázolt. Csak később volt időm a részletes átnézésre, és akkor ért a meglepetés: az egyik kép egy terméskőből épült házról mutatott, amely egyszerű, arányos szépségével magára vonta a figyelmem. Nem akármilyen ház volt a kép alatti angol nyelvű magyarázószöveg szerint:

„Szűz Mária otthona, Törökország. Helyi felfogás szerint e helyen született, egy ideig itt élt és itt halt meg Jézus Édesanyja. Az eredeti kövekből helyreállítva Efezus romjainál, Törökország délnyugati partjainál. A római időkben, sokak szerint Efezus volt a legfontosabb város Ázsiában. Ázsia római helytartói itt szálltak partra, mielőtt hivatalba léptek Efezusban.” Eddig az ismertető szöveg. Csak néztem a képeket, és hirtelen libabőrös lett a karom. Erről nekünk senki sem beszélt; ennek utána kell nézni!

Egyházi és világi forrásokban néztem adatok után. Sok forrás említi Mária efezusi házát, melynek rövid összefoglalása a következő: Szent életű apáca volt Anna Katherina Emerich, aki 1774 és 1824 között élt Németország földjén. Dülmen nevű helységben csendesen teltek napjai. Az Ágoston rendbe tartozott. Áhítat, ima, elmélkedés töltötte be életét. Egyik alkalommal különös élményben volt része, látomás jelent meg előtte. Szűz Mária házát látta, de ez nem Pakisztánban volt, hanem máshol egy távoli vidéken. Látomását elmondta Clemens Brentano német írónak is, aki figyelmesen jegyzetelt, és ebből könyvet állított össze, melyet 1852-ben ki is adtak.

Két szerzetes, Jung atya és Paulus (mindketten Lázár rendiek), akik olvasták a könyvet, és jól ismerték a világot, megdöbbenve látták, hogy az apáca látomása alapján leírt ház a valóságban is létezik, mégpedig Kis-Ázsiában, Efezustól néhány kilométerre. A helyi lakosság hagyománya szerint ebben a házban született és élt a kereszténység Máriája. Efezus város ősi volta és fontossága közismert. A Cayster folyó torkolatánál fekvő város fontos kereskedelmi, politikai és vallási központ volt; Kis-Ázsia fővárosaként emlegették. Már a Kr. u. 50-es években hatalmas, több mint húszonnégyezer embert befogadó szabadtéri színháza volt.

A folyó a sok évszázad alatt annyi hordalékot sodort le a hegyekből, hogy a régi Efezust, amely tengeri kikötő volt, ma már több kilométernyi szárazföld választja el a tengertől.

A város szintén híres volt hatalmas templomáról, amelyet Artemisz (Diana) istennő tiszteletére építettek. Saul (Pál) 54-ben járt Efezusban, és meglepődve látta, hogy ott már léteznek keresztények. Megtudta, hogy ezek Keresztelő Szent János kereszttségében részesültek. Ezeket Saul (Pál) mind „átkeresztelte” a saját felfogása szerint. (Apostolok cselekedetei: 19:1–6.) Ebben az időben Efezus az ún. „csoda íráskönyv” központja volt, a térítő hatására a lakosság annyi „bűvös könyvet” hordott össze és égetett el, melynek értéke ötvenezer ezüstpénz volt. Már a Krisztus utáni első évszázadban a kereszténység központjává vált a város. Itt van Lukács evangélista is eltemetve. A helyiek felfogása szerint Szent János evangélista is itt élt élete vége felé. Kr. u. 300-ban sírjára emléktábla került, majd az 500-as években Jusztiniánusz bizánci császár (uralkodott: Kr. u. 527–565 között) hatalmas templomot építtetett a szent tiszteletére, mely ma is áll, és Szent János-bazilika néven ismert.

Ma az egész város védett régészeti terület. A legközelebbi nagyobb település Szelcsuk (Selcuk), innen kb. 4 km-re van, kb. 20–25 ezer lakossal. Szelcsuktól délre kb. 10 km távolságra van az a hegy, melyen Szűz Mária lakóháza (Meryemana) áll, 380 m-re a tengerszint felett. A ház falait a 6–7. században az eredeti kövekből

felújították, de az alapzat az első századból való. A ház minden részletében megegyezik az Ágoston rendbeli apáca látomása alapján leírt épülettel.

A III. Ökumenikus Zsinat 431-ben kijelentette: „Mária Efezusban élt!” XIV. Benedek (1740 és 1758 között volt pápa) pedig kijelentette, hogy Mária Efezusból emelkedett a mennybe. 1892-ben Izmir püspöke engedélyt adott arra, hogy Mária lakóházánál szentmisét mondjanak. VI. Pál pápa 1967. július 26-án imádkozott e szent helyen.

Sok-sok család, akik eredetüket a korai keresztény időkig tudják visszavezetni Efezus környékén, minden évben lejönnek hegyi falujukból, Kirkincéből, hogy elzarándokoljanak a Panaya Kapulához, a Szűz kapujához a Bülbül-hegyen. Még a helyi mozlímok (törököknél az iszlám vallás hívői) is nagy tiszteletben tartják e kegyhelyet. Minden évben augusztus 15-én Mária mennybemenetelének napján Izmir katolikus püspöke ünnepélyes szentmisét mond Szűz Mária földi házában. Nálunk augusztus 15-e Nagyboldogasszony napja. II. János Pál pápa, majd XVI. Benedek is imádkoztak Mária efezusi házában.

A város északkeleti részén, távolabb Mária otthonától bazilikát is épített az Egyház Szűz Mária tiszteletére. Magyarországon felépült Mária efezusi házában pontos mása. Óriási a jelentősége annak, hogy a Boldogasszonynak Magyarországon valóságos, látható, tapintható otthona van. Ennek fontossága van több szempontból is. A magyar nép mindig híres volt Mária-tiszteletéről; ő az ország Édesanyja, a mi Boldogasszonyunk. Ez a mélységes ragaszkodás már régen túlnőtt a vallási kereteken, és lelki emelkedettséget ért el.

Mária Háza története Efezusban

Mária háza, *Meryem Ana, Panaya Kapulu* (Törökország): kápolna Efezus mellett, ahol a hagyomány szerint a Boldogságos Szűz Mária Szent János evangélista gondviselése alatt élt, miután Fia a kereszten rábízta őt (vö. *Jn 19,27*).

Julien *Gouyet* (†1899) ferences pap 1881-ben Egyiptomon, Palesztinán át Anatóliába indult, hogy megkeresse Mária házát. Erre Emmerich Szent *Katalin* Anna (†1824) Szűz Mária élete c. könyve készítette. Október 18-án Efezustól D-re, a nehezen járható hegyen fölfedezte egy kápolna – föltételezése szerint Szűz Mária egykori házában – romjait. Sem az izmiri (Szmirna) érsek, sem az ottani szerzetesek nem tulajdonítottak nagyobb jelentőséget a fölfedezésnek. Az írásbeli ajánlat a hely megvásárlására válasz nélkül maradt. 1891-ben az izmiri ferences kórházban a *Keresztény Szeretet Leányainak* főnöknője, Maria de Mandat Grancey is elolvasta Szent Katalin könyvét, s rávette a lazaristák főnökét, P. Eugéne Poulint, hogy olvassa el a művet és ellenőrizze. A lazarista természettudós, Henry *Jung* 3 társával indult el, kezében Emmerich Szent Katalin szövegével, s átkutatta az Efezustól (a mai Selçuk-tól) D-re fekvő területet. Annyira barátságtalan és rossz hírű volt a vidék, hogy csak nagy nehézségek árán sikerült vezetőt, öszvért és hajcsárt találniuk. A 3. nap szomjúságtól gyötörve megkérdeztek egy dohányföldön dolgozó asszonyt, hol találnak vizet. Az egy forráshoz vezető utat mutatott nekik. 1891. VII. 29-én a forrástól 10 lépésnyire régi épület romjaira bukkantak, ami Emmerich Katalin leírására emlékeztetett: „Az Istenanya nem magában Efezusban lakott, hanem olyan vidéken, ahol több ismerős keresztény nő már korábban meglepedett. Lakása Jeruzsálemből jövet, mintegy 3 és fél órányi járásra Efezus előtt balra fekvő hegyen volt. Efezustól délre keskeny utak vezettek a vadon benőtt hegyre. E hegycsúcs közelében kissé dombos, szintén benőtt, mintegy félóra járásnyi kerületű síkság van,

ott volt a kis település.” Az alapfalak maradványai is megfeleltek a látnok által megadott, Mária Házzól szóló leírásnak. „Egyedül Szűz Mária háza volt kőből... A közepén elhelyezett tűzhely 2 részre osztotta. A tűz az ajtókkal szemben a földön a fal mélyedésében égett, a fal mindkét oldalon lépcsőzetesen emelkedett a ház tetejéig... Az első részt könnyen mozgatható, fonott falak választották el a tűzhely mindkét oldalán a tűzhely mögötti résztől... Mellettük jobbra, balra könnyű ajtókon lehetett a ház leghátsó részébe menni, amely kellemesen, gazdagon tapétázott volt... A mennyezet oldalról boltozott volt. A tér legszélső kerek végét függöny választotta el. Ott imádkozott az Istenanya... Az imádság helyétől jobbra a falnak támaszkodó kis fülkében volt az Istenanya fekvőhelye: evvel szemben az imahelytől balra kis kamrában őrizték a ruhákat és szerszámokat. A kis fülkét szőnyegfüggöny választotta el a kamrák közti imahelytől. A függöny közepe előtt szokott imádkozni a Szűzanya, amikor dolgozott vagy olvasott.” 1892. januárban *Maria de Mandat-Grancey* vincés apáca előjáróinak engedélyével megvásárolta a területet. A telekkönyvi bejegyzés szerint „háromkapus kolostor”, amiből arra lehet következtetni, hogy a ház Mária mennybevétele után valamikor kolostor lehetett. Tulajdonát Mária nővér átadta P. Poulinnak, aki végrendeletileg P. Euzet-re hagyta, s ő 1952-ben az újonnan alapított *Törökország Kat. Alattvalóinak Egyesülete* gondozására bízta. Az *Egyház állásfoglalását* Timoni CM izmiri érsek 1892. november 1-i helyszíni vizsgálata alapozta meg. Timoni engedélyezte az istentiszteletet, s az izmiri érsek minden támadás ellenére is kiálltak az egyházmegyéjük területén lévő Mária Ház valódisága mellett. Heves vitát váltott ki a kérdés, hogy ha Szűz Mária valóban Meryem Anában élt, itt is halt-e meg, s innen vétetett-e föl a mennybe? E föltételezés ellenkezett az egyházi fölfogással, mely szerint az Istenanya Jeruzsálemben halt meg. 1896-ban föllátták a szentély elé a csodás érem Máriájának bronz szobrát. A ház hátsó részén, bal oldalon forrás fakadt, ami a padozat alatt az elötér alatti medencébe ömlik. Ez a víz a

tűzhely hamujával együtt már a fölfedezés évében zarándokokat vonzott, akiknek Efezustól 15 km-es utat kellett megtenni a „Fülemüle-hegyig”. Egész sor csodálatos gyógyulás született, melyek a víz és a *hamu* használatával történtek. 1914-ben a hadi terület és zavargások miatt a romok több károsodást szenvedtek. A háború után a bronz szobrot egy árokban találták meg, csonka kézzel, így áll ma is a szentély egy szerény oltárán.

1947. őszén Karl *Gschwind* elhatározta, hogy föléleszti Törökország keresztény emlékhelyeit a feledésből. A szent helyekről szóló írásaival megnyerte befolyásos személyek bizalmát. A kezdődő török turizmus is egyengette az utat. Az isztambuli osztrák *Szent György Intézet*ben született a gondolat, hogy Szűz Mária mennybevétele dogmájának kihirdetése alkalmával (1950. XI. 1.) zarándoklatot szervezzenek Panaya Kapuluba. A romos, tető nélküli templomban 1950. október 24-én zarándok istentiszteletet tartottak. Az izmiri érsek engedélyével a török kormány Menderes miniszterelnök irányításával 1951. áprilisban elrendelte, hogy építsenek utat Szeldzsukból a hegyen át Panaya Kapuluba. Az út 3 hónap alatt elkészült, s a szent körzetben a tenger szintje fölött 450 m magasban parkoló térrel ér véget. Az új utat „Mária útjának”, a Csalogány-hegyet „Mária-hegynek” (Meryem-Dagh) nevezték, a Panaya Kapulut Meryem Anának. A terepet rendbe hozták a korábbi összkép lehetőleg hűséges őrzésével. Az előcsarnok nem tartozik ahhoz a házhoz, melyben Mária lakott. Egykori imádkozó helyén carrarai és efezusi márványból szerény márványoltárt emeltek, ezen áll a csonka szobor, ami valamikor az előteret díszítette. Az új térrendezésnél szépen kialakították a forrást. Több kút kialakítása könnyíti a Mária-forrás vizének használatát. Az új kápolnát 1951. augusztus 19-én szentelték föl. A szentelést követő éjjel történt az Egyház által elismert első csoda. Az ünnepségen résztvevő Khury izmiri házaspárnak 15 éves, Pott-kórban szenvedő, gyógyíthatatlan, béna lánya a Mária-forrás vizétől másnap reggelre teljesen meggyógyult. 1955. március 10-én dekrétummal ismerték el a csoda valódiságát.

1955-62 között 70 rendkívüli gyógyulás történt. 1959-ben 28.522, 1960-ban 49.695 zarándok látogatta a kegyhelyet. A zarándokok között a föld majdnem minden népének, vallásának és nyelvének képviselője megtalálható.

A Mária Ház valódiságának bizonyítékai.

a) *Panaya Kapulu*nak nevezték ősidők óta a helyet. A *Panaya*, *Panhagia* („legszentebb”) az Istenanya görög neve; a *Kapulu* törökül „kaput, ajtót, házat” jelent.

b) Az *Osztrák Régészeti Intézet* által 1896-ban kezdett és megszakításokkal ugyan, de ma is folyó régészeti kutatások bizonyítják, hogy az épületmaradványok alapjai az I. századból valók, míg az alapoknak megfelelő fölépítmények már bizánci eredetűek és jellegűek. Rendkívül jelentős volt a Mária Ház tűzhelyének megtalálása. Vízvezetékeket, korsókat, lámpákat, különféle használati tárgyak maradványait, s még sírokat is találtak Konstantin és Justinianus korabeli érmékkel.

c) *A helyi hagyomány.* A kutatások igazolták, hogy az egész terület zárt település volt *Panaya Kapulu* központtal. Kirkindzse (1990-ben Szerendzse) faluban, az Efezustól K-re fekvő hegyekben, Panaya Kapulutól 8 km-re 4000 ortodox keresztény lakott a görögök Kis-Ázsiából való kiűzéséig (1922), akik a régi efezusi keresztények utódainak vallották magukat, s Mohamed követői elől menekültek ide. Ősidőktől őrizték a meggyőződést, hogy Szűz Mária a Mária Házban élt és halt meg. Augusztus 15-én papjuk vezetésével százával zarándokoltak ide, hogy a romoknál megünnepeljék Szűz Mária elszenderedésének és mennybevételének emlékét (tévedésnek tartva, hogy ennek helyét az ortodox liturgikus hagyomány Jeruzsálemben tette). Kirkindzse polgármestere, Constantinides ügyvéd 1892. decemberben írásba foglalta a helyi hagyományt: „A mi Urunk Jézus Krisztus megfeszítése után Szűz anyánk, az Istenanya Jeruzsálemben maradt Szent János oltalma alatt. Efezusba jöttek később, és a Szent Szűz berendezett egy barlangot Efezus nyugati részén, Budrun hegyén északra. Ott rej-

tőzködött a Szűzanya a pogányok üldözése miatt. Ezt a barlangot *Ghizli Panagianak*, „Rejtőző Legszenetebbnek”, illetve a *Legszenetebb rejtékének* nevezték. Emléknapját, a Zoodoku-Pygis-t (életadó forrás) húsvét után pénteken ünnepelték.” Megőrizték egy másik, Szűzanyának szentelt kápolna emlékét is. Ez a síkságon állt „Karaklia-Panagia” („a Legszenetebb platánoknál”). Ennek ünnepe november 21. volt. Az ünnepeken a környező helyek muszlim lakói is részt vettek mint zarándokok, a romokat a maguk szentélyének is tekintették (a Korán 72-szer említi a Próféta Jézus szűz édesanyját, aki az egyetlen büntelen az emberek között és fölvétezt a mennybe).

d) *Korai dokumentumok.* A *Szent János-akták* (II. sz.) és *Polikratész* efezusi püspök tanúsága szerint János apostol Efezusban élt és halt meg. Szent *Ireneusz* (II. sz. vége) szerint is Efezusban írta az evangéliumot. A kis-ázsiai egyházak irányítását bizonyítja a *Jel 7* levele. Thébei *Hippolit* írja (700 körül), hogy Szent János a Szent Szűzet Efezusba vezette. Ezt bizonyítja Szíria monofizita jakobitáinak ősi hagyományokból merítő írása is (X-XIII. század), mely Szíria és Jeruzsálem közelsége miatt rendkívül értékes. Bizonyítékot szolgáltat az a hivatalos okmány, amivel az efezusi zsinat 431. június 23-án értesíti Konstantinápolyt püspökének, Nesztoriusznak elítéléséről, s melyben kiemeli, hogy Efezus szoros kapcsolatban van Szent Jánossal és a szűz Istenanyával, Máriával.

e) *Emmerich Szent Katalin* látomásai a magánkinyilatkoztatásra vonatkozó egyházi tanítás figyelembevételével fontos dokumentumok. Ezek szerint „az Istenanya Krisztus mennybemenetele után 3 évig a Sionon élt, az Utolsó Vacsora termékének előterében, 3 évig Betániában, majd 9 évig Efezusban, ahová Szent János vitte”. A Jeruzsálemben töltött 3 év alatt a zsinagóga üldözte a fiatal kereszténységet, Szent Péter és János apostolok működése állandó veszedelmet jelentett mindkettőjüknek, s így Máriának is, de olyan nagy tekintélyük volt a nép előtt, hogy a zsidók sokáig nem merték az

egyház vezetőit bántani, üldözték viszont az egyes keresztényeket. István diákonus megkövezése után nagy keresztényüldözés tört ki. Biztos hagyományt igazol Tours-i Gergely, mely szerint az apostolok a következő évben különböző missziós területekre mentek, Szent János Kis-Ázsiába indult. Máriát féltve előbb Betániába vitte Lázár családjához, őket akkor még nem zaklatták. „Szent János (Efezus mellett) fölépítette az Istenanya házát, mielőtt még odavitte. Amikor Mária ott letelepedett, már több keresztény család élt azon a környéken. A heves keresztényüldözés elől menekültek ide. Mivel a környezetet és a barlangokat úgy használták föl menedékül, amint azt a természet felkínálta, ezért lakásaik remeteszerűek voltak, többnyire negyedórányira egymástól, és az egész környék szétszórt falusi közösségnek látszott.” Így éltek a jeruzsálemi menekültek távol az Efezusban élő zsidóktól és fanatikus pogányoktól. „Az Istenanya szolgálójával lakott a házban. Ő szerezte be a kevés táplálékot, amire szükségük volt. Néha meglátogatta őket egy apostol vagy tanítvány. Legtöbbször egy férfit láttam náluk bemenni és kijönni, akit Szent Jánosnak tartottam. Sem itt, sem Jeruzsálemben nem volt állandóan Szűz Mária közelében, mindig úton volt. A ház mögött a hegyre vezető úton bizonyos keresztutat készített az Istenanya. Míg Jeruzsálemben lakott, Fiának halála után naponta végigjárta a szenvedés útját. Ezért láthattam, hogy az Istenanya hamarosan megérkezése után nap mint nap a háza mögötti hegyre vezető úton, a szenvedés útján elmélkedve járt. Eleinte egyedül ment. Az út erdőbe vezetett, ahol egy dombon megjelölte a Kálváriát, és egy másik domb kis barlangjában Krisztus sírját, majd csendes elmélkedve ment vissza. Isten Anyjának halála után láttam, hogy keresztények járnak ezen az úton, letérdelnek és megcsókolják a földet.” Az egyházzal még nem igazolt, stigmatizált belga Rosalie Püt (1868-1914) leírta a Mária Ház melletti keresztút 12 állomását (olajfákhegyi szenvedés; az Úr éjszakája a börtönben; keresztthalálra ítélet; gonoszok ordítóása és kiáltóása; Szűz Mária meglátja a keresztet hordozó Jézust; találkozás; első elesés a kereszt súlya alatt; a fájdalom, hogy nem tud

segíteni a fián; 2. elesés a kereszt alatt; a kereszt a Kálvária hegyen; Jézus megfeszítésének örülő tömeg; keresztrefeszítés). Néhány állomást Püt adatai alapján megtaláltak a Mária Ház mögött az efezusi úttal párhuzamos vonalon, az Efezus és Aravia (Eroglu) közti magaslaton, de később feledésbe merültek. Tág értelemben Mária Ház az a kicsi lakóház Názáretben, amely fölé az *Angyali Üdvözlés* első temploma épült a régészeti kutatások szerint.

(Schölzhorn, Leo Maria: Szűz Mária Efezusban. Ford. Búzás József. Bécs-Pozsony-Bp., 1990. Magyar Katolikus Lexikon)

A Szűzanyához Názáretben érkezett Gábrriel arkangyal az angyali üdvözléssel. Ebben a házban élt a Szent Család, nevelkedett Jézus Krisztus. A hagyomány szerint Szent János apostol Efezus mellett építette fel Mária részére a názareti ház hasonmását, melyet ma Efezusi Mária Házként emlegetünk. Marcell atya a názareti ház alapterületét mérte fel Názáretben, míg egy mérnök barátja Efezusban tette ugyanezt az ott található Mária Házzal. A két felmérést utólag összehasonlítva két centiméter volt a maximális eltérés. Erre támaszkodva készült el Kaposfüreden a Mária Ház alapjának kijelölése, majd a Ház felépítése, mely tájolásban és méreteiben is egyezik az Efezusi Mária Házzal. Legjobb tudomásunk szerint az Efezusi Mária Háznak egyetlen másolata található Európában, a Pannónia Mária Háza Kaposfüreden. Ezt építette fel sok hívő konkrét fizikai segítségével, illetve adományával Marcell atya.

(A Mária Házakat illetően megjegyezni kívánjuk, hogy a hagyomány szerint 1294-ben Loretoba érkezett az angyalok segítségével a názareti Mária Ház egy része (három fala), a barlangon kívüli rész. A Mária loretoi házának befejezését a helyi olasz mesterek végezték el. Azóta Loretóban e fölé felépült a ma is látogatható bazilika, sok kápolnával, köztük a Mária Ház kápolnával.)

Tartalom

Bevezetés	3
P. Török Marcell atya élete	5
Mária-ház Efezusban	8
Mária Háza története Efezusban	11
Az efezusi Mária Ház kialakulása Kaposfüreden	18
A Mária Házhoz kötődő történetek	26
Oltáriszentség csodák.....	29
<i>Szent Vér a kendőn</i>	29
<i>Szent Vér megjelenése a Szentostyán</i>	29
Történetek Marcell atyával kapcsolatban	33
Marcell atya szentmiséje.....	36
Beteljesedett.....	39
<i>Marcell atya imádságai</i>	40
<i>Ima a Szűzanyához</i>	40
<i>Az én közösségem a szegények</i>	42
<i>Ősapáink álma! A Fény Földi Birodalma!</i>	43
<i>Istenanya, segítsd meg népünket!</i>	43
Rendalapítási próbálkozások	44
Mindszenty József bíboros kérése	46
Te csak mindig figyelj a belső hangra, amikor szólok hozzád.....	46
<i>Misztikus párbeszéd</i>	46
<i>A vérző istenemberi Szív szeretet ereje</i>	47
<i>Szűzanya üzenete Török Marcell atyának más valakin keresztül 2006. augusztus 12-én</i>	56

Marcell atya egyéb írásaiból	57
<i>P. Török Marcell: Szükségem van-e Istenre?</i>	58
<i>Mit mondanak az ember vágyai?</i>	58
Mária a mi Anyánk.....	68
Az újból megtalált élet fája.....	71
A Mária Ház himnusza.....	74
Mindszenty József bíborshoz.....	76
Kép melléklet.....	81